

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2010 r.,

skargi G. W. i K. P.- W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 2 czerwca 2008 r., sygn. akt III Ca (...), wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „U(...)” w Ł.

przeciwko G. W. i K. P.-W.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarżący wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazane przez skarżących art. 233 § 1, art. 245, 253 k.p.c. i art. 6 k.c. wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów. Również zarzucając naruszenie pozostałych wymienionych w skardze przepisów skarżący w istocie zmierzają do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd. Wskazując na

naruszenie art. 60 i 65 § 1 k.c. skarżący kwestionują ustalenie Sądu, że pozwani w toku postępowania złożyli oświadczenie określonej treści, zarzucają błędną jego wykładnię, a następnie całkowite pominięcie; naruszenia art. 38 k.c. upatrują natomiast w bezpodstawnym przyjęciu przez Sąd, że wezwanie przedsądowe z dnia 19 kwietnia 2007 r. zostało podpisane przez prezesa zarządu Spółdzielni.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).